Benyó Tamás

Fogságban

Szabad vagy – intett a bíró, és eltűnt szem elől.
K kinyitotta a fridzsidert, kivett belőle egy doboz sört,
majd leült a gép elé. Bekapcsolt, és kikapcsolt.
Maga sem tudta, pihen, vagy dolgozik,
mialatt a képernyő villódzó fénye táncolt
a szemében. Már csak egyetlen pillanat
választotta el az örökkévalóságtól, amikor
hirtelen közbeszólt egy kóbor áramszünet:
Leállt a hűtő, kifogyott a sör.

Végakarat

Akit még nem szerettem
s ő sem szeretett,
akit még nem gyűlöltem
s ő sem gyűlölt,
akinek még nem fogtam kezét
a folyóparton
bámulva a száguldó vizet -
Ő legyen támaszom és tanúm
az ítélet napján,
akinek szavai
mint átlátszó üveggolyók
gurulnak egy bársonyszőnyegen
a bírói pulpitus felé:
Ez is csak egy a sok közül,
nem ismerem.